

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.21/2023/11.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. szeptember 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. április 14. napján kihirdetett 43.Kb.140/2021/57. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét, valamint az orvosi foglalkozástól eltiltás tartamát egyaránt 3 (három) évre enyhíti.

terhelt2 volt rendőr törzsőrmester II. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a büntetés felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű és terhelt2 volt rendőr törzsőrmester II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. április 14. napján kihirdetett 43.Kb.140/2021/57. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja és (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetésében, ezért 2 évi börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 2500 forint, összesen 750.000 forint pénzbüntetésre és 5 évre az orvosi foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette, és a végrehajtás esetére úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő

napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. terhelt² volt rendőr törzsőrmester II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében, ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és lefokozás katonai büntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, és úgy rendelkezett, hogy a vádlott elrendelése esetén a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és az eljárás során felmerült 26.785 forint bűnügyi költségből az I. rendű vádlottat 20.592 forint, míg a II. rendű vádlottat 6.193 forint költség megfizetésére kötelezte.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. rendű vádlott és védője egyaránt teljes körű fellebbezést jelentettek be.

[3] Az I. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos, felderítetlen és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy az I. rendű vádlott valótlan tartalmú vizsgálati lapot állított ki, amely alapján a II. rendű vádlott keresőképtelen státuszba került. A bíróság ugyanis nem derítette fel, hogy milyen vizsgálatokat kellett volna végezni terhelt¹-nek. A vádlottak között az orvos-beteg kapcsolat már korábban is fennállt, melynek alapján a II. rendű vádlott egészségi állapotának rögzítésére sor került. A védői álláspont szerint a bíróságnak igazságügyi orvos szakértő közreműködésével kellett volna tisztázni, hogy az I. rendű vádlott követett-e el szabályszegést. Ennek a másodfokú eljárás során tett pótlására tett indítványt. Utalt arra, hogy az I. rendű vádlott írásbeli vallomásában kitért arra, hogy a pszichiátriai szakorvosi vizsgálatnak mi a menete, a tárgyaláson ezt kiegészítette azzal, hogy a fennálló szerződés alapján mik voltak azok a szakorvosi tevékenységek, amelyeket elvégezhetett. 2020. március 20-tól a utcában az alapellátó orvosok nem fogadtak senkit, a COVID-fertőzésre figyelemmel. Az I. rendű vádlott védekezése szerint a utcában nem is volt olyan számítógépe, amellyel valamilyen központi rendszerhez kötődhetett volna, ezért a második találkozások már mindig a Kórház²-be szervezte, mert ott tudott dokumentációt írni. Utalt arra, hogy a COVID idején megnőtt a pszichés problémák száma, azonban ebben a helyzetben – a veszélyhelyzetre figyelemmel – nem lehetett leszerelni sem. A Kórház¹ban és a Kórház²-ben teljesített hosszú pszichiátriai szakorvosi gyakorlat alapján azonban tudta, hogy a labilis, feszült állapotban lévő rendőröket kockázatos a szolgálatba engedni a fegyverviselés miatt. Hivatkozott továbbá a védő arra, hogy a vád tárgyát képező vizsgálatot követően is a II. rendű vádlott az I. rendű vádlott kezelése alatt állt, és a későbbiekben ugyanazon diagnózis alapján szüntették meg a szolgálati viszonyát. A II. rendű vádlott kezelését átvevő név⁴ pszichiáter főorvosasszony ugyanazon diagnózis alapján kezelte a II. rendű vádlottat. A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás azért is hiányos és kiegészítésre szorul, mert nem tartalmazza, hogy a vádlott 2018 évben, majd 2020 évben rendszeresen milyen pszichiátriai szakrendelésen, kontrollvizsgálatokon jelent meg az I. rendű vádlottnál.

[4] A védő kiemelte, hogy pandémia miatt a utcában az orvosok nem is fogadtak személyesen betegeket, ezt az I. rendű vádlott is csak külön engedély alapján tehette meg. A fertőzésveszély miatt azonban a lehető legrövidebbre kellett szorítani a beteggel együtt töltött időt. Erre figyelemmel azonban téves az elsőfokú bíróság azon ténybeli következtetése, hogy az I. rendű vádlott nem is vizsgálta meg a II. rendű vádlottat, az csupán a fenti okok miatt korlátozott időtartamú volt. A kérdéses időben az orvosok egyébként telefonon történt vizsgálatot követően is jogosultak voltak nyilatkozni a keresőképtelenség miatti betegállományba vételről. A védői álláspont szerint az I. rendű vádlott eljárása megfelelt a COVID idején szokásos szakmai protokoll előírásainak, melynek ellenőrzését az elsőfokú bíróság elmulasztotta, amikor nem rendelt ki igazságügyi szakértőt.

[5] Kifogásolta a védő, hogy az eljáró ügyész a kép- és hangfelvételtől olyan külön feljegyzést készített, amelyet tartalmában az NVSZ által készített feljegyzés sem támaszt alá. A védői álláspont szerint az eljáró ügyész megalapozatlanul írt a feljegyzésben sötétlilas színű, tízezer forintosnak látszó bankjegyről, mert a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat szakértői intézete szerint semmi nem látható a felvételen. Ezt erősítette meg a szakértői intézetnek az eljáró bíróság megkeresésére adott tájékoztatása. Téves következtetést vont le a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor felülbírált a kirendelt igazságügyi szakértő megállapítását, és mérlegelési jogkörben a felvétel alapján olyan tényt állapított meg, amely nem valós. Kifogásolta, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat nem készített a hangfelvételtől teljes írásbeli anyagot, csak az általuk relevánsnak tartott részeket emelte ki. Kifogásolta továbbá az I. rendű vádlott védője azt is, hogy a katonai tanács a bizonyítási eszköznek minősülő kép- és hangfelvételtől új bizonyítási eszközt hozott létre, amikor arról feljegyzést készített. Annak tartalma iratellenes, de maga a bizonyítékról készült további irat, mint új bizonyíték létrehozása is törvénytörő.

[6] Az I. rendű vádlott védője szerint a törvényszék a vád tárgyát nem érintően nem folytathatott volna le bizonyítást, és abból nem vonhatott volna le következtetést a vád tárgyát képező cselekményre. Kifogásolta tehát, hogy a bíróság olyan felvételeket is a bizonyítási eljárás anyagává tett, amelyek nem a vádban írt cselekményre vonatkoztak, hanem az I. rendű vádlottnak más, általa betegállományba kiírásra javasolt testületi tagokkal való találkozására. A tanúvallomások kapcsán a védő kifejtette, hogy a vádlott nem kapott semmilyen tájékoztatást a hálapénzzel kapcsolatban. Lényegesnek tartotta, hogy a II. rendű vádlott kezelését átvevő név⁴ pszichiáter főorvos is tapasztalta terhelt² állapotát, és ő is kockázatosnak látta volna abban az állapotában visszaengedni fegyverviseléssel járó szolgálat ellátására. A II. rendű vádlott parancsnoka megerősítette, hogy a II. rendű vádlott megalapozottan hivatkozott a közötté és a parancsnokhelyettes között fennállott tartós ellentétre, rossz viszonyra. A védő kitért arra, hogy véleménye szerint az ügyben a bírói pártatlanság látszatának sérelmére ésszerű kétely merült fel, mely megalapozatlan tényállást eredményezett, de amely a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető.

[7] A védői álláspont szerint a II. rendű vádlott tekintetében I. rendű vádlott szabályos, a szakorvosi követelményeknek megfelelő pszichiátriai vizsgálatot végzett,

diagnózist is megállapított, valamint megalapozottan és valóságnak megfelelően javasolta egészségügyi szabadságra a II. rendű vádlottat. Kötelességét nem szegte meg, de a szakmai kérdésben kötelességszegést igazságügyi szakértő bevonása nélkül nem is lehet megállapítani. A Kúria Bhar.III.6/2015. számú határozatára hivatkozva utalt arra, hogy védenca az egészségügyi szolgáltatás igénybevételét követően egyébként jogszerűen fogadhatott volna el hálapénzt. A védői érvelés szerint a védenca terhére rótt bűncselekmény kétséget kizáróan nem volt megállapítható, ennek ellenére az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította védenca bűnösségét vesztegetés elfogadásának büntetében.

[8] Az I. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint védenca bűnösségének megállapítása és változatlan jogi minősítés mellett is eltúlzottan súlyos a kiszabott szabadságvesztés, a próbaidő tartama, és az orvosi foglalkozástól való eltiltás tartama. Utalt arra, hogy a vádlott 65 éves, kifogástalan életvitelt folytató, ragyogó szakmai pályát végigvivő pszichiátriai szakorvos.

[9] Az I. rendű vádlott védője elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság vegyen fel bizonyítást és ennek keretében rendeljen ki igazságügyi orvosszakértőt annak megállapítása érdekében, hogy milyen szakmai protokoll szerint, miként kellett volna eljárnia az I. rendű vádlottnak az orvos-beteg találkozó alkalmával a pandémia idején. Másodsorban arra tett indítványt, hogy az ítéltábla katonai tanácsa rekessze ki a bizonyítékok köréből az NVSZ által készített feljegyzés kiegészítéseként az eljáró ügyész által készített 2020. március 31-i keltezésű 36. naplósám alatti feljegyzést, mert az törvénysértő, az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke által készített 2022. december 8-i keltezésű feljegyzést, mert törvénysértő, valamint az NVSZ által, a leplezett eszközök keretében 2020. március 25-én az egyéb érdekelt⁴ Központl B. Épület I. emelet 157. szám alatti rendelőben a II. rendű vádlott vizsgálatánál rögzített kép-és hangfelvételt, mert a kirendelt igazságügyi szakértő, azaz a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézete szerint szakvéleményadásra alkalmatlan, így bizonyítékként nem értékelhető. Harmadsorban arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és Terheltl I. rendű vádlottat az ellene vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján mentse fel. Negyedik számú indítványában a védő azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű vádlott terhére rótt cselekmény minősítését változtassa meg, mellőzze, hogy védenca önálló intézkedésre jogosult volt, ehhez képest a cselekményt a Btk. 291. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása büntettének minősítse. Utolsó sorban a védő azt kérte, hogy részben az enyhébb minősítésre is tekintettel, a kiszabott szabadságvesztés, valamint a felfüggesztés próbaidejének tartamát, továbbá a foglalkozástól eltiltás tartamát a másodfokú bíróság csökkentse.

[10] A II. rendű vádlott védője szintén eljuttatta a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg és a vádlottat mentse fel. Másodsorban az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Beadványában kifejtette, hogy az I. rendű vádlott valós ténybeli alapokon nyugvó orvosi vizsgálatot folytatott le a II. rendű vádlott vonatkozásában, melyet tanúvallomások és orvosi iratok is alátámasztottak. név⁴ 2020 évben kezelte a II. rendű

vádlottat, és egyetértett az I. rendű vádlott által tett szakmai megállapításokkal. A vádlott egészségügyi alkalmasságának vizsgálata folytán eljáró bizottságok szintén az I. rendű vádlottal azonos szakmai véleményt alakítottak ki. Erre figyelemmel megállapítható, hogy a II. rendű vádlott nem szorult rá arra, hogy jogtalan előnyt ígérjen az I. rendű vádlottnak kötelezettsége megszegéséért. A II. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint jogtalan előny adása és elfogadása tekintetében semmiféle bizonyíték nem áll rendelkezésre.

[11] A védői álláspont szerint a kép-és hangfelvétel különböző személyek és hatóságok általi értékelése teljesen ellentmondásos. Az ellentmondás arra vonatkozik, hogy látható-e a felvételen bankjegy, arra, hogy ténylegesen az I. rendű vádlott meggyőződött-e a II. rendű vádlott pszichés állapotáról. Ezért a II. rendű vádlott védője elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság védencét mentse fel bűncselekmény hiányában. Másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte a felmentését, míg harmadsorban – a tényállás megalapozatlanságára figyelemmel – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.316/2023/3. számú átiratában kifejtette, hogy a katonai tanács a perrendi szabályok megtartásával járt el, és nem vétett olyan eljárási hibát, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és valamennyi bizonyítékot értékelve, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, és részletes magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért az I. rendű vádlott ténybeli beismerése, a bírói engedéllyel alkalmazott leplezett eszközökkel beszerzett adatok, valamint okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Kifejtette, hogy a törvényszék katonai tanácsa helytállóan következtetett az I. és II. rendű vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és bűnösségükre, továbbá, hogy helyes a cselekmények jogi minősítése is. A másodfokú ügyészi álláspont szerint a bíróság helyesen állapította meg a büntetékiszabási körülményeket, és mindkét vádlott tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy velük szemben szabadságvesztés büntetést kell kiszabni. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést törvényesnek tartotta a haszonszerzési célzatra figyelemmel. A bűncselekményt orvosi foglalkozása szabályainak megszegésével követte el, ezért a katonai tanács indokoltan tiltotta el határozott időtartamra az orvosi foglalkozása gyakorlásától. A II. rendű vádlott szolgálati viszonya közös megegyezéssel szűnt meg, ezért helyesen döntött a katonai tanács, amikor őt lefokozás katonai büntetéssel sújtotta. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlottak által elkövetett cselekmények jellegére figyelemmel helyesen döntött a törvényszék katonai tanácsa akkor is, amikor, egyik vádlott esetében sem látott lehetőséget, előzetes bírósági mentesítés alkalmazására. A másodfokú ügyészség az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta, ezért indítványozta, hogy azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[13] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően fenntartotta.

[14] A II. rendű vádlott védője fellebbezését az írásbeli indokolásban írtakkal egyezően fenntartotta.

[15] Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a vizsgált esetben pénz felkínálása és pénzátvétel nem történt. Utalt arra, hogy az elmúlt 39 év során soha nem történt olyan, hogy azért javasolt volna egészségügyi szabadságot vagy betegállományt, mert valaki azért pénzt ajánlott fel. Olyan előfordult, hogy utólag valaki adott valamilyen ajándékot, de azt jelenleg is lehet elfogadni 8200 forintos értékhatár alatt. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[16] Az I. és II. rendű vádlottak, valamint védőik által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján mindkét vádlott tekintetében teljeskörűen bírálta felül az elsőfokú ítéletet. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[17] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság az ügyet előkészítő ülésre tűzte ki, majd azt csak az I. rendű vádlott vonatkozásában tartotta meg, amikor kiderült, hogy a II. rendű vádlott részére nem került szabályszerűen kézbesítésre az idézés és a vádirat. A mulasztás pótlását követően került sor a II. rendű vádlott tekintetében az előkészítő ülés megtartására. A vádlottaknak az előkészítő ülésen tett nyilatkozataira figyelemmel a bíróság tárgyalást tűzött ki. A katonai tanács mind az előkészítő ülésen, mind a tárgyaláson a vádlottakkal és a tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, a cselekményről készült felvételeket tárgyalás keretében megismerte, azzal kapcsolatban az érdekelték észrevételeiket megtehették. Az egyéb bizonyítékokat is a törvényben előírt módon tette a bizonyítás anyagává. Az érdekelték az eljárás lefolytatását érintő kifejezett eljárási szabályszegésre nem is hivatkoztak. A védői kifogások az egyes bizonyítékok mikénti értékeléséhez kapcsolódtak, és az I. rendű vádlott védője ezeken keresztül az elsőfokú bíróság pártatlanságával kapcsolatban fogalmazott meg kételyeket.

[18] A pártatlanság a tisztességes eljárás követelményei körébe tartozik. A bíróságot azonban mindaddig pártatlannak kell tekinteni, amíg nem kerül megállapításra valamely kizárási ok. A másodfokú bíróság azonban a jelen ügyben nem tapasztalt olyan bírói magatartást, amely alapján az elsőfokú bíróság részéről elfogultság lenne megállapítható. A katonai tanács eljárása során biztosította a résztvevők jogait és az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást.

[19] Az elsőfokú bíróság a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékok értékelését elvégezte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. rendű vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, az előkészítő ülésen írásbeli vallomást csatolt be, majd a tárgyaláson vallomást tett, a feltett kérdésekre válaszolt. Tagadta a bűncselekmény elkövetését, védekezése szerint a személyes találkozás alapján, a 38 év tapasztalattal a háta mögött le tudta szűrni, hogy milyen a II. rendű vádlott pszichés állapota, és ennek alapján döntött úgy, hogy javasolja a betegszabadságot, a szolgálatmentességet, mert a fegyveres szolgálat teljesítése az ő esetében kockázatot jelent. Az eljárása nem sértette meg az ilyenkor szokásos protokollt. Utalt arra, hogy a kérdéses időben számára nem volt tilalmazott a hálapénz elfogadása, azonban az adott napon a II. rendű vádlottól pénzt nem vett át, csak egy későbbi alkalommal. A II. rendű vádlott sem a nyomozás, sem a tárgyalás során nem kívánt vallomást tenni, csupán rövid, a bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett.

[20] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott védekezésével, és a II. rendű vádlott tagadó nyilatkozatával szemben a tényállást az általa megvizsgált bizonyítékok, legfőképpen a tárgyaláson lejárásra került, a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett kép- és hangfelvétel alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott meg az ügyben, így tanú1-et, az I. rendű vádlottal közösen üzemeltetett Bt. és az egyéb érdekelt4 között megkötött szerződéssel, a pszichiátriai szakorvosi szolgáltatás jellegével, módjával, név4-t a II. rendű vádlott későbbi kezelésével, pszichiátriai állapotával, tanú2 volt rendőr ezredest az I. rendű vádlott szerződés alapján végzett munkájának jellegével, a szerződés lényeges rendelkezéseivel, tanú3 rendőr alezredest a II. rendű vádlott szolgálat-teljesítésével, valamint a szolgálati helyén fennállt konfliktusával kapcsolatban. Rendelkezésre állt még nagyszámú okirati bizonyíték, ezek között is kiemelten a II. rendű vádlottra vonatkozó orvosi dokumentáció, valamint az egészségügyi alkalmasságával kapcsolatos okiratok. A törvényszék katonai tanácsa ítélete [16] bekezdésétől a [48] bekezdéséig sorolta fel az általa megismert bizonyítékokat, majd a [49] bekezdéstől az [59] bekezdéséig azokat értékelte. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. rendű vádlott védekezését, és a II. rendű vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatát fogadta el a tényállás alapjául. Az ügyben kiemelt jelentőséggel bíró leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett kép- és hangfelvétel beszerzése, és bizonyítási eljárás anyagává tétele törvényes volt. Megállapítható ugyanakkor, hogy az I. rendű vádlott védője helytállóan hivatkozott arra, hogy a bizonyítékról, a kép- és hangfelvételtől készített elsőfokú bírói feljegyzés, leirat nem tekinthető bizonyítéknak. Egyrészt a feljegyzés nem a felvétel tárgyaláson történt lejátszása folytán született, hanem a tárgyaláson kívül. Kiemelendő, hogy nem a bíróság által a felvételtől készült feljegyzés a bizonyíték, hanem maga a felvétel, ami szabályszerűen lejátszásra, megismerésre került a tárgyaláson.

[21] Kép- és hangfelvétel tartalma pedig az, hogy a II. rendű vádlott megérkezett a rendelőbe és panaszkodott az előjárójával fennálló konfliktusa miatt. Szóba került még a II. rendű vádlott hétvégén esedékes vizsgálata, majd a betegszabadság és későbbiekben FÜV alapján történő leszerelés lehetősége. Vizsgálat azonban nem történt. Pénz kérésére, említésére nem került sor, azonban ez nem képezi akadályát a korrupciós kapcsolat megállapításának. Elhangzott a párbeszéd, mely szerint a II. rendű vádlott egészségügyi szabadságra szeretne menni, az I. rendű vádlott erről információt adott, majd a II. rendű vádlott neki valamit átadott, amit az I. rendű vádlott megnézett, megköszönt és eltett. Nem

tévedett az elsőfokú bíróság, amikor pénz átadására következtetett, hiszen az interakcióból egyértelmű volt, hogy mi történt. Az I. rendű vádlott részéről nem volt vizsgálat, nem tett fel a II. rendű vádlott állapotára vonatkozó kérdést. Az valóban szakkérdés, hogy milyen protokoll szerint történik egy pszichiátriai vizsgálat, a felvétel alapján azonban az volt megállapítható, hogy vizsgálatra egyáltalán nem került sor. Erre a körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság sem látta indokoltnak igazságügyi szakértő kirendelését.

[22] Az ítéltábla az I. rendű vádlott személyi körülményeit a vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel annyiban egészítette ki, hogy „A vádlott időközben nyugállományba került, a nyugdíja 438.000 Ft.”.

[23] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőik fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Az I. rendű vádlott védője által előterjesztett szakértő kirendelésére irányuló indítvány már az elsőfokú eljárás során is előterjesztésre és elutasításra került. Megállapítható továbbá, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I. és II. rendű vádlottak, valamint védőik által a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére, továbbá a II. rendű vádlott védője által hatályon kívül helyezés érdekében előterjesztett fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[24] Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerinti vesztegetés elfogadásának büntetében, míg terhelt2 volt rendőr törzsőrmester II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntetében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet [67] bekezdésétől a [79] bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját. A kialakult bírói gyakorlatra hivatkozva helytállóan fejtette ki, hogy az I. rendű vádlott az egészségügyi ellátásban, egészségügyi alkalmasság vizsgálata során, a munkaviszonyra jellemző sajátosságokat mutató jogviszony keretében tevékenykedett, így az ennek érdekében végzett vizsgálatok, döntések szükségképpen a gazdálkodó szervezet érdekében és részére végzett tevékenységgel kapcsolatban állóak voltak, tehát nincs szó hivatalos személyként történt elkövetésről. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a kötelező egészségbiztosítási ellátásról szóló, valamint az egészségügyről szóló törvények vonatkozó rendelkezéseire, továbbá a keresőképtelenség és keresőképeség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló kormányrendeletre. A hivatkozott jogszabályok rendelkezései alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű vádlott azokat megszegte, amikor tényleges vizsgálatot nem végezve döntött a keresőképtelenségről, és tett javaslatot betegszabadság engedélyezésére. Helytállóan hivatkozott arra, hogy az I. rendű vádlottnak vizsgálat hiányában nem volt

tudomása a vádlott tényleges állapotáról, ezért nem releváns, hogy utóbb keresőképtelennek, sőt a szolgálatra alkalmatlannak minősült.

[25] A törvényszék ítéletében helyesen következtetett, amikor a II. rendű vádlott által adott pénzt, a jogtalan előnyt a hálapénztől elhatárolta, azon az alapon, hogy az nem a kezelés, egészségügyi ellátás honorálásaként átadott, hanem kötelességzegésért juttatott pénz volt. Végül az elsőfokú bíróság a BH2017. 250. számon nyilvántartott eseti döntésre hivatkozva helyesen állapította meg, hogy a vesztegetés elfogadásának büntette kapcsán önálló intézkedésre jogosultnak minősül az I. rendű vádlott. Bár nem volt csapatorvos és csak javaslatételre volt jogosult az egészségügyi szabadság megállapítása tekintetében, azonban pszichiáterként adott javaslatát az ilyen végzettséggel nem rendelkező csapatorvosok és végső soron engedélyezésére jogosult állományilletékes parancsnok sem bírálta felül.

[26] Az elsőfokú bíróság ítélete [83]-[85] bekezdéseiben sorolta fel az I. és II. rendű vádlottak tekintetében a büntetéskiszabási körülményeket. A másodfokú bíróság az ügyben további enyhítő körülményként értékelte mindkét vádlott esetében a további időmúlást, az I. rendű vádlott vonatkozásában azt, hogy időközben nyugállományba vonult, míg a II. rendű vádlott tekintetében azt, hogy a szolgálati viszonya megszűnt. A II. rendű vádlott ugyan nem a hivatalos személy minőségével összefüggésben követte el a bűncselekményt, azonban az nem volt független a szolgálati viszonyától, ezért annak megszűnésének az enyhítő körülmények körében jelentőséget tulajdonított a másodfokú katonai tanács. Ezért a másodfokú bíróság a további enyhítő körülményekre, valamint a II. rendű vádlott esetében az ítéleti belső arányokra is figyelemmel az I. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét, valamint az orvosi foglalkozástól eltiltás tartamát egyaránt 3 évre, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra, míg a büntetés felfüggesztésének próbaidejét pedig 3 évre enyhítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak esetében ezen büntetések is megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[27] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[28] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest 2023 szeptember 13.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.140/2021/57. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.21/2023/11. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. rendű és terhelt2 volt rendőr törzsőrmester II. rendű vádlott tekintetében 2023. szeptember 13. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. szeptember 13.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..